

Evangelische Broedergemeente Utrecht

Preek in de belijdenisdienst op 10 juni 2018

Tekst: Mat. 3: 13-17

Jezus zegt: 'Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven. Neem mijn juk op je en leer van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'

Geachte zusters en broeders,
vooral: beste confirmanten,

deze dag had anders moeten zijn. Mark, uw dominee, had hier in mijn plaats moeten staan. Hij had immers met jullie, de catechisanten, opgetrokken deze laatste weken en maanden. Met hem zijn jullie vertrouwd geraakt in de tijd van de catechisatie. Hij was jullie dominee, jullie br. Mark. En ook voor u als gemeente is dat zo: deze feestelijke dag had u met uw dominee samen willen vieren. Hij zou Shaina dopen en de hele groep bevestigen en zegenen. Het is niet eerlijk en we hebben er geen vrede mee, dat Mark hier vandaag niet staat. Ja, dat hij hier nooit weer zal staan. En staat u mij toe, dat ik het ook persoonlijk formuleer: het is niet eerlijk, dat ik nooit meer plannen met Mark kan maken en discussies voeren over de juiste liturgie en het beste leesrooster in de dagteksten. Het is niet eerlijk.

Maar nu sta ik hier in zijn plaats. En dat is verdrietig en toch ook een hele eer voor mij. En voor jullie, de catechisanten van Mark, is het een belangrijke dag in je leven. Je sluit een tijd af, waar je veel aan gehad hebt – dat hebben jullie mij gezegd in ons voorgesprek. Je neemt afscheid – ook van Mark, die jullie begeleid heeft. Maar je gaat vooral ook een nieuwe tijd in, je begint aan je leven als lidmaat van de Evangelische Broedergemeente met alle rechten en plichten die daarbij horen. Je wilt als volwassen lid van de Broedergemeente, gestalte geven aan je geloof en meewerken aan de opbouw van de kerk van Christus.

Toen ik met de voorbereiding van deze dienst begon vielen mijn ogen meteen op het woord voor deze week:

Jezus zegt: 'Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven. (Mat. 11:28)

Op een bepaalde manier zijn we vandaag allemaal vermoeid en belast. Door verdriet, door rouw, door de knagende vraag naar het "Waarom?". We dragen allemaal iets met ons mee vandaag. Er ligt een laag onder ons feest vandaag.

En toch: het is feest. Er mag feest zijn vandaag!

Het is feest, omdat 7 jonge mensen hun geloof belijden, hun lidmaatschap in de kerk bevestigen, ja zeggen tegen het evangelie van Christus.

Het is feest, omdat wij als gemeente deze jonge mensen – die grotendeels in deze gemeente opgegroeid zijn – opnieuw welkom heten in de gemeente als volwassen lidmaten.

Ik wil het een keer met het motto van de Synode zeggen, waar we Mark voor het eerst gemist hebben:

Het is feest, omdat we in Christus verbonden zijn en met hem op weg zijn in de wereld.

Of om het met een lied te zeggen:

't is feest, omdat Hij bij ons is.

Jezus nodigt uit tot het feest. Hij heeft in de tijd van zijn aardse leven steeds weer mensen uitgenodigd met hem aan tafel te gaan. Maar meer nog: hij heeft mensen uitgenodigd het feest van hun leven te vieren. En de mensen, die hij uitnodigde waren vaak genoeg mensen, die letterlijk en figuurlijk vermoeid en belast waren. Vaak genoeg was hun leven geen feest:

- Er waren zieken onder de mensen, die Jezus uitnodigde,
- mensen, die (net als wij) in rouw gedompeld waren.
- Er waren mensen, die door iedereen verstoten waren, zondaars, tollenaars, prostituees,
- en er waren mensen, die geen vrede hadden met de omstandigheden waarin de wereld verkeerde.

Hun leven was geen feest. Maar Jezus nodigde hun uit om van hun leven een feest te maken. Het feest van het leven. Het feest van de liefde.

En dan bedoel ik zeker niet, dat er vanaf dat moment elke dag party was. Dat is, denk ik niet bedoeld, met het feest, waarvoor Jezus uitnodigt. Jezus nodigt

ons uit om de liefde te ontdekken in het leven. Hij nodigt ons uit om vertrouwen te hebben in de toekomst. Hij nodigt ons uit om samen op weg te zijn in de wereld.

Dat is zijn juk, dat is zijn leer. Dat wil Hij ons zeggen:

't is feest, omdat Hij bij ons is. Wij kunnen liefde ontdekken en doorgeven. Wij kunnen vertrouwen hebben en anderen vertrouwen schenken. Wij kunnen hoop uitstralen – juist in tijden van verdriet en vragen.

Beste confirmanten,

Ik wil jullie nog eens direct aanspreken. Jullie hebben de laatste dagen ervaren, dat het leven soms vermoeiend kan zijn en belast. Jullie hebben meegemaakt, dat het wreed kan zijn en onrechtvaardig. Maar jullie hebben goede herinneringen aan de tijd met broeder Mark. Je kon met hem lachen en discussiëren, van hem leren en hem vertellen, wat je op het hart hebt. En jullie konden vragen stellen, waarmee jullie zaten, vragen over het geloof.

Ik wens jullie vandaag voor alle dagen van leven:

Ontdek de liefde in je leven – de liefde van God in de gemeenschap van zijn kinderen.

Ga met alles wat je op het hart hebt naar de Heer, leg het aan zijn voeten. Daar kun je rust vinden.

En laat je leven een feest zijn van liefde, van vertrouwen en van hoop.

Dat is het, denk ik, wat ook Mark aan jullie heeft willen meegeven.

Daarvoor zegene jullie de Heer, die ons allen uitnodigt tot zijn feest – hier op aarde en daar in de hemel.

Amen.